

Når vi så ser på den redegørelse, der kom den 1. april, må vi sige, at det på mange måder var dyster læsning. På en lang række områder var det simpelt hen gået tilbage for domstolene. Man levede ikke op til målene, servicen og produktionen var forringet, og det kunne også konstateres, at personalet blev slidt – stigende sygefravær. På alle måder var det en alarmerende rapport, som jeg heller ikke mener man fra Domstolsstyrelsens side gjorde noget for som helst for at lægge skjul på.

Så er spørgsmålet selvfølgelig: Kunne man have forudset det? Ja, i hvert fald lykkedes det jo noget tidligere at forudse eller konstatere, at der var problemer med politireformen. Man gjorde sig så anstrengelser i forbindelse med finansloven for at lave en tillægsbevilling, for at politiet igen kunne få gang i efterforskningen, kunne producere sager. Så jeg mener sådan set, at enhver med rettidig omhu kunne have forudset, at man tilsvarende var nødt til at kigge på domstolene. Dels var reformerne indført samtidig, dels var alarmsignalerne allerede høje, dels siger det sig selv, at hvis ikke man smører kæden hele vejen rundt i retssystemet, flytter man sådan set bare flaskehalsproblemerne, og det var jo så også det, vi så der skete.

Vi fremsatte jo allerede i forbindelse med finansloven et ændringsforslag om yderligere tilførelse af midler til domstolene, men det blev afvist af regeringen og Dansk Folkeparti, fordi det åbenbart tog dem et halvt år længere at komme til den samme erkendelse, nemlig at det var grumme galt præcis som med politireformen. Også med domstolsreformen var der behov for at tilføre flere ressourcer. Derfor kan det godt undre mig lidt, når den konservative ordfører siger, at alle jo godt var klar over, at sagsbunkerne ville vokse. Men så var der måske også så meget desto mere grund til ikke som en besværgelse at gå og sige, at vi venter til den 1. april, hvor vi gør boet op. Situationen var jo den, at vi alle vide vegne kunne se, at puklerne voksede, her var der kø, og det havde også retssikkerhedsmæssige og måske også retsfølelsesmæssige konsekvenser. Folk kunne ikke komme for en dommer og få deres sag prøvet, og andre måtte opleve, at sagerne blev så gamle, at det havde betydning for strafudmålingen.

Domstolene er en krumtap i et retssamfund, og derfor skal de fungere effektivt. Vi har jo bl.a. også i fællesskab fastsat nogle sagsbehandlings-tider, men desværre må vi konstatere, at der bliver lavet ny lovgivning – der skorter det ikke

med effektiviteten – hele tiden laver man ny lovgivning. Der bliver indført særlige elementer, som f.eks. i forbindelse med L 211 med den såkaldte bandebonus, hvor man nu altså pålægger anklagemyndigheden at bruge lang tid på at godtgøre, om folks forbrydelse er begået som led i deres medlemskab af en eller anden gruppe eller af en rockerklub, og det skal der så efterfølgende føres bevis for. Domstolene skal tage stilling til det, og det er alt sammen med til at sande systemet til på trods af utallige advarsler fra systemet selv.

Så undrede jeg mig også over, at hr. Kim Andersen brugte utrolig lang tid på at udtrykke Venstres tillid til domstolene. Det skal jeg måske ikke undre mig over, for det er jo klart, at når der er et flertal, der igen og igen udtrykker deres mistillid over minimumsstraffe, indgreb i domstolenes selvstyre og selvregulering og omkring påklædningsregler, så har man selvfølgelig behov for at gentage, at man har tillid til domstolene. For os andre ligger det bare implicit.

Det sidste, jeg synes er vigtigt at få med, er den sidste pind i det forslag, som vi sammen med resten af oppositionen er med til at fremsætte. Det er det, der handler om at kigge på faggrænser og kigge på ny teknologi. Jeg har hørt det lyde fra advokater og advokatkontorer, at man stadig væk har en fax, fordi man skal kommunikere med domstolene. Der er altså behov for, at vi også moderniserer domstolenes brug af ny teknologi, for det kan selvfølgelig også være med til at sørge for, at sagsbunkerne ikke bare sådan rent fysisk bliver mindre, men også at man kan få nogle mere effektive arbejdsgange.

Alt i alt er der god grund til at se frem til efterårets forhandlinger om en flerårsaftale. Vi er glade for, at der er kommet flere ressourcer til domstolene. Vi havde gerne allerede i efteråret medvirket til at gøre det i forbindelse med en finanslovaftale, så vi ikke havde stået der, hvor vi står i dag med et meget, meget dårligt skudsmål for domstolene i forbindelse med redegørelsen. Men bedre sent end aldrig, og vi noterer, at pengene er afsat.

Kl. 19:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 19:51

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Regeringen har jo i den periode, den har siddet ved magten, gennemført en lang række refor-